

HET I. CAPITEL.

Van Aristolochia / oft Oosterlucie.

Geslachten.

D E geslachten van Aristolochia / nae de veredelinge van Dioctrodes / zijn d'ijnderhande: te wester / de Lange / de Ronde / ende de Clematis: welche dijn in din Capittel van ons beschreven sullen worden: Dan Plinius voegt daer noch een vieren soote bij / Aristolochia genaemt / die wij int naevolgende Capittel sullen beschryven. Behalven dese sijer in dese tijden noch een vijfde medesoopte van de selue gebonden / Saracijnerwodt genaemt / daer wij in het derde Capittel af sullen spreken.

Lange Aristolochia.

Gedaente. 1. De Lange Aristolochia synaptet in heire wortel veel dunne rotsachtige Stielkens: aan de welke hier ende daer voorzomen sachte welriekende Bladeren: van moecksel enichins / doch niet geheilich / rond: nescens dese bladeren waer lanchworpige Bloemen / van binnen hol / en d'een syde langer dan aen d'ander / purpurchervelich / swaer van reuck: De Purcken zijn getoet van dozen spits / gehoort oft geestreet / de gedante van cleyn Peertkens hebende: de welke gemenrich in vif deelen van een springhen oft hulpen / maer dat haet vijf ghetoept / twich vissachich is / enderwaartachtich van verwen. De Wortel is een spinae lanch / oft wat corve / eenen vinger diech / geslachtich is / ende het Bosboom hout oft Palmboom hout van geelichtich gehintende / sterren van reuck: maer gheuechichlicher bitter van smaek / ende den monde see maengenaem.

2. Ronde Aristolochia is van Steelkens ende Bladeren de Lange see gehien: dan daer bladeren zijn somtijds een keuechichender ronder: insonderheit in die soote van dit gewas / wiens vrucht spits ende scherp afgaende is: Want men bin van dese oncent twee verschepen soot: die eenen heeft soe ronde bladeren niet / ende heeft geslachtiche lanchworpiger ende smaller bloemen / met

258. 3.

Aristolochia Clematitis.

Zegig di pâlare. moetmen lesen in de 25ste uârda: want de bloemen van dit cruydt zijn geslachtich ende niet swart van verwen: en costa darr nae in stede van in de 26ste moet gestelt worden in de 25ste: genert dat de bladeren van dit gewas die van Alfine oft Muer niet en ghelycken / maar heel eer die van de Helxine oft de soorten van Clim.

¶ Placeit. De geslachten van Aristolochia wassen op hette ende platte velden soo Plinius bewijgt: dan alle de wij voorbeschreven wassen heel Spaegmum doer: Naer de Lange ende de Ronde zin in Italien en Languedoch oock wel te binden. De Clematis is van Petrus Bellonius in het Olyant Carden op den vrucht Ida geworden genoest. Carolus Clitomus bewijgt oock dat hijse in Spaegmum op heel verschepen plaatzen / ende insonderheit oncent madul russen den hagen / heggen ende tuinen genoegh heeft sien groepen.

¶ Tint. Alle de soorten van Aristolochia bloeven in Nederland in Men ende Waerlaemant: maer elvers / en beforder in heiter landauwen / bloopen si groter.

¶ Naem. Dit cruydt heet in Grier ende in Latin Aristolochia, om dattel op't Griek εριστολοχία aristo lochos is / dat is / seer goet voor de bynalen die gevart hebben.

1. De Eerste is in't Grier Aristolochia macra A. longa, in Latin Aristolochia longa geheten: nae de gedante van de wortel: insgeheij oock Dactylis A. rotunda, Melocarpus M. rotunda, ende Leuxinus L. rotunda: oock Aristolochia mas, dat is Aristolochia Mammel: oft Lange Aristolochia.

2. De Tweede wortel voer Aristolochia Wijfken gehouden / en heeft Aristolochia strongyle A. rotunda: in Latin Aristolochia rotunda, oft Aristolochia feminina: in onse tael Aristolochia Wijfken / oft Ronde Aristolochia. Sonnige heetten in Latin noch Chamæmelos Xanthipodes, al oftmen Eert-Appel seyde: dan men pleget den Cyclaminus oft het Vertiers broot oock Terra Malum, dat is Eert Appel te noemen / dat noch tam seer veel van de Aristolochia bericht.

3. De Derde heet Aristolochia Clematis A. clematidis, in't Grier, al oftmen in Latin sepa Aristolochia clematina, oft Ruisache Aristolochia in onse tael.

¶ Apuleius zindet noch ettelijke naemen de Aristolochia toegescreuen / te weten dese Griekische Adarhiza, Epheflos, Ephestios, Pyxionos, Dardanos, en Opertis: welche naemten schijnen alle de dij soorten van dit gewas genomen te wesen: immers het is oome onbekent wat soorten bet eenen meer dan den anderen eghelijcker toegevoeghen behouden te wesen.

¶ Act. Alle de geslachten van Aristolochia zijn verhitterde / en vercoogende van aer / en worden gerechten onder den derden graed soo wel van verme als van doorstre: en hebben oock eenige afvaegende crachte.

¶ Crachtende Werkinge. 1. De Lange Aristolochia / sepa Dioctrodes / te weten de wortel daer van / de swaerte van ee dragine oft vierdeel loots met Wyn gedroncken / wort seer mit geacht om de beten van de stanzen te genezen: ende alle vergift te wederstaen: tselve doet

4.

BIJOEGSEL.

B Reeder beschrijvinge van de geslachten van Aristolochia. Clusius heeft Dodonæus de rechte kennisse van dese niet de meer ander cruiden gegeven: daerom sullen wij de beschrijvinge van de selve in't cort wt de boekken van Clusius des halen / te weten tgene dat Dodonæus van tselve niet vernaint en heeft.

Eerste Lange Aristolochia heeft biercantige stelen / twee pal-

men lanch / oft langer / seer getach / ter arden verspreide: de

Bladeren